

אלי אוזן מצא את האשם בקריסת עסקי נגה - הנאמן עו"ד צוריאל לביא; השופטת גילאור סברה אחרת

אוזן טען כי סדרת פעולות שביצע המפרק הזמני הם שהביאו לקריסת חלק מחברות הקבוצה. השופטת גילאור: בקשתו של אוזן למנות את עורך דינו כמפרק הקבוע של הקבוצה נועדה להסיט את מוקד תשומת הלב מהדיון שמתנהל בקריסת הקבוצה

10:49 18.07.2004 מאת: אמיר הלמר

את הסערה שעוררה קריסתה של קבוצת נגה קשה לשכוח. בראשית שנת 2002 עוד הספיקו אלי אוזן ויצחק גולדנברג - בעלי השליטה בקבוצה שכללה את נגה אלקטרוטכניקה, נגה טכנולוגיה, נגה נדל"ן וחברות נוספות - למכור מניות של נגה טכנולוגיות לדיסקונט שוקי הון וגמול תמורת 10 מיליון דולר. בסוף הקיץ של אותה שנה חברות הקבוצה כבר שהו בהקפאת הליכים עם חובות מצטברים של למעלה מ-820 מיליון שקל.

עם הקריסה מונה לבקשת הבנקים עו"ד צוריאל לביא ממשרד ליפא מאיר כנאמן והחלו הניסיונות להציל את החברה, אלא שמהר מאוד התברר כי לעומת קבוצות תעשייתיות גדולות אחרות שקרסו בערך באותה העת - פויטונגר תעשיות למשל - על קבוצת נגה אין קופצים.

בשלב מוקדם מאוד מרגע מינויו של לביא לנאמן החברה החלו התנגשויות בינו לבין בעלי השליטה בה לשעבר ובעיקר בינו לבין אוזן. כך היה כאשר דרש ממנו ומבני משפחתו להשיב את רכבי הפאר שהיו שייכים לחברה ואוזן סירב עד שביהמ"ש חייבו לעשות זאת. כך כאשר הנאמן ביקש למנוע חילוט ערבויות בנקאיות בהיקפים של כ-11 מיליון שקל, כאשר הוא מציג לשופטת ורדה אלשיך ראיות לכאורה לפיהן ביצע אוזן, שהיה אחראי על תחום הנדל"ן בחברה מעשי מרמה הקשורים לאותן ערבויות.

אלשיך אפילו נדרשה לסוגיה בהחלטה די נדירה בה הורתה באופן די חריג על ביטול הערבויות הבנקאיות שהוצאו תוך שהיא קובעת כי: "הנאמן מצביע על ראיות חזקות לכאורה למעשי מרמה חמורים מצד החברה מבקשת הערבות (נגה נדל"ן - א.ה.), אלו מתבטאים, בין היתר, בתמיהות לגבי מהותה ולעיתים אף לגבי עצם קיומה של עסקת היסוד נשוא הערבות, וכן למעשים בל יעשו של מנהלי החברה, אשר לקחו לכאורה את הכספים נשוא הערבות לכיסם תחת להשקיעם בפרויקטים הרלוונטיים, אם אכן התקיימו בחיי המציאות". ניסיונו של אוזן לערער על קביעה זו של אלשיך בפני ביהמ"ש העליון שכן הוא לא היה צד לאותו הליך בו נאמרו הדברים, נדחתה.

כך חלפו להם הימים והקפאת ההליכים של קבוצת נגה הסתיימה בכישלון והחברות שגוועו עברו להליכי פירוק. עו"ד לביא החליף כובע ומונה כמפרק זמני ומנהל מיוחד בחברות הקבוצה. בין החברות הללו היתה גם חברת גרופר-קורן, חברת בנייה חיפאית שהשליטה בה נרכשה על ידי נגה עוד בשנת 2001.

והנה לאחרונה הגיעה העת לכנס אסיפות נושים של חברת גרופר קורן שחובותיה כ-30 מיליון שקל, מתוכם כ-27 מיליון לבנק הפועלים והבינלאומי, כדי שאלו יבחרו את זהותו של המפרק הקבוע של החברה, שתפקידו לרוב מתמצה באישור תביעות החוב ובדיקת נסיבות קריסתה של החברה ובמידת הצורך הגשת תביעות כנגד האחראים לכך.

באותה ישיבה שהתקיימה במשרדי הכ"ר בחיפה ביקשו הבנקים - הנושים הגדולים ביותר - כי לביא ימשיך בתפקידו, אלא שאוזן, הטוען לחוב של 1.5 מיליון שקל, הודיע על

התנגדותו למינוי של לביא וביקש באמצעות עו"ד שרון סחאי למנות לתפקיד את עו"ד שמואל קסוטו המייצג אותו בעת האחרונה. משנדחתה בקשתו של אוזן באותה ישיבה הוא לא ויתר והגיש תגובה מפורטת לשופטת בלהה גילאור, אצלה מתנהל פירוק החברה, כדי למנוע את מינוי של לביא. באותה תגובה טוען אוזן כי "גרופר קורן, אשר נרכשה על ידו מנגה במסגרת עסקה בה רכש את כל פעילות הנדל"ן של נגה כחודש לפני קריסתה היתה באותה עת (יולי 2002) 'חברה עם פוטנציאל רווחי, והיתה בעלת פרויקטים מניבים ורווחיים של נדל"ן'. עוד טען אוזן כי בערך מחודש אוגוסט 2002 החל הליך השתלטות של בנקים שונים על נגה אלקטרוטכניקה ועל פעילותה, וכי משלב זה ואילך נוהלה קבוצת נגה על ידי הבנקים אשר מינו כנציגיהם לצורך כך את עו"ד לביא ואת רו"ח אסי גינזבורג ממשרד רו"ח יצחק סוארי.

"הבנקים, באמצעות לביא ורו"ח גינזבורג, החלו לנקוט בשורת פעולות בלתי תקינות שבסופו של דבר הביאו לקריסתה של נגה אלקטרוטכניקה ושל החברות שבבעלותה, לרבות גרופר קורן", אומר אוזן ומזכיר כי הוא זה שסבר כי אין מקום להכניס את החברות הללו להקפאת הליכים מאחר שמצבן תקין.

אוזן אינו מסתפק בכך ומציין כי גם בתקופת הקפאת ההליכים המשיכו לביא ורו"ח גינזבורג בפעילות לא תקינה תוך שהם דואגים אך ורק לאינטרסים של הבנקים שמינו אותם. "בנסיבות אלה", מסכם אוזן את משנתו, "למנות את אחד הגורמים המרכזיים שהביאו לקריסתה של גרופר קורן להיות המפרק הקבוע של החברה הוא בבחינת לתת לחתול לשמור על השמנת, ולהמשיך לאפשר לבנקים לעשות בחברה ככל העולה על רוחם".

הפתרון שמציע אוזן - למנות את עורך דינו קסוטו לתפקיד המפרק הקבוע של גרופר קורן, ו"זאת על מנת שניתן יהיה לחקור את הסיבות לקריסתה של גרופר קורן, את דרך התנהלות הבנקים והמנהל המיוחד מתקופת הקפאת ההליכים ועד היום ולהגיש תביעות מתאימות במידת הצורך".

גילאור, שקראה את התגובה, זימנה את כל הצדדים לדיון מיוחד שהתקיים בסוף השבוע. הנאמן לביא, המיוצג ע"י עו"ד עוזי מור ממשרדו, החליט שלא להגיש תגובה טרם קיומו של הדיון.

בסופו של דבר ראתה השופטת גילאור דרך בקשתו של אוזן וכתבה בהחלטתה כי נראה שמטרתה העיקרית היא להסיט את מוקד תשומת הלב מהדיון שמתנהל בקריסת הקבוצה בתל אביב ומהחקירות שנדרשו ועוד יידרשו לגבי פעולות שנעשו באותן חברות גם על ידי אוזן עצמו.

"יש להקפיד", כותבת גילאור, "הקפד היטב שבעל תפקיד המשמש כזרועו הארוכה של ביהמ"ש... לא ימצא עצמו כדוגמת המקרה שבפניי, כמי שנטען נגדו שביצע פעולות בלתי תקינות למען קבוצת נושים מובטחת תוך העדפת נושים אסורה דווקא ע"י מי, שכנראה, נחשד כאחד הגורמים לכשלון העסקים של החברה ופעולותיו נבחנות ע"י עו"ד לביא ביחד עם גורמים נוספים". גילאור לא מסתפקת בכך ומטילה על אוזן 20 אלף שקל הוצאות.